

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(femte avdelningen i utökad sammansättning)
den 25 september 1997 *

I mål T-170/94,

Shanghai Bicycle Corporation (Group), bolag bildat enligt kinesisk rätt, Shanghai (Folkrepubliken Kina), företrätt av Izzet M. Sinan, barrister, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt et Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av juridiska rådgivarna Bjarne Hoff-Nielsen och Jorge Monteiro, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna Hans-Jürgen Rabe och Georg M. Berrisch, Hamburg och Bryssel, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångspråk: engelska.

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Eric White och Nicolas Khan, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

och

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), Paris, företrädd av advokaten Jaques H. J. Bourgeois, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Marc Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EEG) nr 2474/93 av den 8 september 1993 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av cyklar som har sitt ursprung i Kina och slutgiltigt uttag av preliminär antidumpningstull (EGT L 228, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas, samt domarna V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos och M. Jaeger,

justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 11 mars 1997,

följande

Dom

Bakgrund till talan

- 1 Sökanden, Shanghai Bicycle Corporation (Group), är ett bolag bildat enligt kinesisk rätt och en av de största tillverkarna och exportörerna av cyklar i Kina. Bolaget exporterar även till Europeiska gemenskapen.
- 2 I juli 1991 inkom klagomål till kommissionen från European Bicycle Manufacturers Association (europeisk sammanslutning av cykelfabrikanter, nedan kallad EBMA), enligt vilken cyklar med ursprung i Kina var föremål för en dumpning som hade vållat väsentlig skada.
- 3 Till följd av detta klagomål inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande angående import till gemenskapen av cyklar med ursprung i Taiwan och Kina, med stöd av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i

Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, s. 1, nedan kallad grundförordningen). Tillkännagivandet om att förfarandet hade inletts offentliggjordes den 12 oktober 1991 (EGT C 266, s. 6).

- 4 Inom ramen för detta förfarande skickade kommissionen ett frågeformulär till exportörer och produktörer utanför gemenskaperna. Sökanden svarade genom skrivelse av den 17 december 1991. Flera andra exportörer har också svarat.
- 5 Den 5 februari 1992 begärde kommissionen ytterligare upplysningar om vilka typer och modeller av cyklar som exporteras till gemenskapen. I sitt svar bifogade sökanden handlingar som ändrade dess ursprungliga svar. Dessa ändringar rörde de kvantiteter av cyklar som sökanden hade sålt och det värde som denna försäljning representerade, exporten till gemenskapen samt ytterligare uppgifter om de cykelmodeller som exporteras till gemenskapen.
- 6 Den 9 juni 1992 hörde kommissionen vissa taiwanesiska och kinesiska exportörer.
- 7 Kommissionen antog därefter förordning (EEG) nr 550/93 av den 5 mars 1993 om införande av en preliminär antidumpingstull på import av cyklar som har sitt ursprung i Kina (EGT L 58, s. 12, nedan kallad den preliminära förordningen, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå). Den preliminära tullsatsen fastställdes till 34,4 procent.
- 8 Genom skrivelse av den 8 april 1993 lämnade sökanden sina skriftliga synpunkter, varvid den framställde vissa invändningar. Vidare begärde sökanden uppgifter om de metoder som kommissionen hade använt.

- 9 Den 21 juni 1993 försåg kommissionen sökanden med en handling benämnd "uppgiftslämnande handling", vilken innehöll de huvudsakliga omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera rådet att införa en slutgiltig antidumpningstull. Sökanden lämnade därefter skriftliga synpunkter på denna handling och sammanträffade med de behöriga tjänstemännen vid kommissionen.
- 10 Rådet antog därpå förordning (EEG) nr 2474/93 av den 8 september 1993 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av cyklar som har sitt ursprung i Kina och slutgiltigt uttag av preliminär antidumpningstull (EGT L 228, s. 1, nedan kallad förordning nr 2474/93 eller den ifrågasatta förordningen). Den slutgiltiga tullsatsen fastställdes till 30,6 procent.

Förfarandet

- 11 Sökanden väckte denna talan genom ansökan som ingavs till domstolens kansli den 23 december 1993. Målet diariefördes under målnummer C-477/93.
- 12 I rådets beslut 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 om ändring av beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG om ändring av beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom om inrättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 66, s. 29) anges att förstainstansrätten från och med den 15 mars 1994 är behörig att pröva ärenden där fysiska eller juridiska personer har väckt talan med stöd av artiklarna 173, 174 och 178 i EG-fördraget angående de åtgärder som vidtagits i händelse av dumpning eller subventioner. Domstolen hänsköt därför, genom beslut av den 18 april 1994, mål C-477/93 till förstainstansrätten. Målet diariefördes vid förstainstansrättens kansli under målnummer T-170/94.

- 13 Genom beslut av den 14 september 1994 gav ordföranden för förstainstansrättens tredje avdelning kommissionen tillåtelse att intervensera till stöd för svarandens yrkanden. Genom skrivelse av den 17 oktober 1994 förklarade sig kommissionen avstå från att inkomma med interventionsinlaga.
- 14 Genom beslut av den 20 oktober 1994 gav ordföranden för förstainstansrättens tredje avdelning i utökad sammansättning EBMA tillåtelse att intervensera till stöd för svarandens yrkanden och de två bilagorna till ansökan beviljades konfidentiell behandling. EBMA ingav sin interventionsinlaga den 6 januari 1995. Sökanden inkom med yttrande över denna inlaga den 3 mars 1995. På svarandens begäran återupptogs det skriftliga förfarandet genom förstainstansrättens beslut av den 26 april 1995 för att ge svaranden möjlighet att ta ställning till sökandens yttrande över EBMA:s interventionsinlaga. Svaranden inkom med yttrande den 2 juni 1995.
- 15 Efter Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska gemenskaperna omfördelades målet den 23 januari 1995 till tredje avdelningen i utökad sammansättning och en ny domare utsågs till referent. Denne domare flyttades sedan till femte avdelningen i utökad sammansättning och målet har följaktligen tilldelats denna avdelning.
- 16 Efter det att referenten hade avgivit sin rapport beslöt förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet och vidta processledningsåtgärder. Svaranden ingav de av förstainstansrätten begärda handlingarna före dagen för sammanträdet.
- 17 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens muntliga frågor vid det sammanträde som hölls den 11 mars 1997.

Yrkanden

- 18 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
- ogiltigförklara förordning nr 2474/93, samt
 - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 19 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall
- avvisa talan,
 - i andra hand, ogilla talan, samt
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 20 EBMA har som intervenient yrkat att förstainstansrätten skall
- avvisa talan,
 - i andra hand, ogilla talan, samt
 - förplikta sökanden att ersätta interventionskostnaderna.

21 Kommissionen har som intervenient yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, samt

— förplikta sökanden att ersätta interventionskostnaderna.

Huruvida talan kan upptas till sakprövning

22 Svaranden har med stöd av intervenienterna åberopat tre huvudsakliga grunder till stöd för att talan skall avvisas. Den första grunden rör sökandens ställning som juridisk person. Den andra grunden avser att sökanden inte skulle vara direkt och personligen berörd. Den tredje grunden bygger på påståendet att talan är för vid till sin omfattning.

Den första grunden för avvisning

Parternas argument

23 Svaranden och intervenienterna har hävdat att sökanden inte kan anses vara en juridisk person i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget. De anser att uppgifterna om banden mellan det sökande bolaget och de tretton enheter som ingår i bolagskoncernen, och om en av dessa enheters delägarskap i ett annat bolag, är motstridiga och inte gör det möjligt att korrekt bedöma sökandens rättsliga ställning och verksamhet. Det skulle inte heller framgå av de uppgifter som lämnats av sökanden att denna är ett bolag som bedriver produktion eller handel.

- 24 Svaranden har vidare understrukt att det till ansökan, i motsats till vad som föreskrivs i artikel 38.5 i domstolens rättegångsregler, inte har bifogats vare sig sökandens stiftelseurkund, bolagsordning, stadgar eller annan motsvarande handling eller ett nyligen utfärdat utdrag ur bolagsregistret.
- 25 Sökanden har tillbakavisat svarandens och intervenienternas påstående om att den inte är en juridisk person. Den har i det avseendet bifogat repliken en kopia av införandet i handelsregistret och har understrukt att de tretton enheter som ingår i koncernen är produktionsenheter och inte skilda bolag. Vidare anser sökanden att de förklaringar som den har lämnat i sitt svar på kommissionens frågeformulär, angående sitt delägarskap i ett annat bolag, är fullkomligt klara och bekräftade av sagda bolag.

Förstainstansrättens bedömning

- 26 Upptagandet till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring som väcks av en enhet med stöd av artikel 173 i fördraget beror i första hand på om denna enhet är en juridisk person. I det gemenskapsrättsliga domstolsförfarandet anses sökanden vara en juridisk person om den har förvärvat ställning som juridisk person i enlighet med den rätt som gäller för dess bildande (domstolens dom av den 27 november 1984 i mål 50/84, *Bensider m. fl. mot kommissionen*, Rec. 1984, s. 3991, punkterna 7 och 8) eller om den av gemenskapsinstitutionerna har behandlats som en självständig juridisk enhet (domstolens domar av den 8 oktober 1974 i mål 175/73, *Union syndicale m. fl. mot rådet*, Rec. 1974, s. 917, punkt 11—13, och i mål 18/74, *Syndicat général du personnel mot kommissionen*, Rec. 1974, s. 933, punkt 7—9, samt förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-161/94, *Sinochem Heilongjiang mot rådet*, REG 1996, s. II-695, punkt 31).
- 27 Enligt artikel 38.5 a i domstolens rättegångsregler och artikel 44.5 a i förstainstansrättens rättegångsregler skall sökanden, om den är en privaträttslig juridisk person, till sin ansökan bifoga stiftelseurkund, bolagsordning, stadgar eller annan motsva-

rande handling eller ett nyligen utfärdat utdrag ur bolagsregister, handelsregister, föreningsregister eller motsvarande register eller annat bevis för dess rättsliga existens.

- 28 I förevarande fall är sökanden moderbolag i Shanghai Bicycle Corporation Group, som är ett producent- och exportföretag. Sökanden omfattar tretton produktionsenheter. Den har i replikskedet framlagt en kopia av handelsregistret som styrker att den registrerades av myndigheterna i Shanghaiprovinsen den 21 maj 1993. Denna handling visar att sökanden är en "corporate legal person" som tillhör Folkrepubliken Kina och som har ställning som juridisk person enligt kinesisk rätt. Då ställningen som juridisk person enligt nationell rätt låter anta att de grundläggande villkoren för att anses vara en juridisk person i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget är uppfyllda (domen i målet Bensider m. fl. mot kommissionen, nämnd i punkt 26 ovan, punkterna 7 och 8) och då den handling som styrker införandet i handelsregistret visar att det är fråga om en juridisk person enligt kinesisk rätt, skall denna handling anses motsvara ett utdrag som bevisar sökandens rättsliga existens, i den mening som avses i ovannämnda bestämmelser i domstolens och förstainstansrättens rättegångsregler.
- 29 För övrigt har gemenskapsinstitutionerna behandlat sökanden som en självständig juridisk enhet under det administrativa förfarandet. Kommissionen har till exempel fört en regelbunden skriftväxling med sökanden och godtog denna som motpart då parterna hördes. Mot denna bakgrund kan gemenskapsinstitutionerna inte neka sökanden ställning som självständig juridisk person under det rättegångsförfarande som har efterträtt det administrativa förfarandet (domen i målet Sinochem Heilongjiang mot rådet, nämnd i punkt 26 ovan, punkt 34).
- 30 Det följer av ovannämnda omständigheter att vid den tidpunkt då sökanden väckte talan var den en juridisk person i den mening som avses i artikel 173 i fördraget.

Den andra grunden för avvisning

Parternas argument

- 31 Svaranden och intervenienterna har hävdad att den omtvistade förordningen inte berör sökanden direkt och personligen i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget.
- 32 De har erinrat om att i länder utan marknadsekonomi är det staten som styr exportörerna och att det följaktligen är mot denna som antidumpningsförfarandena och antidumpningsförordningarna är riktade och inte mot olika exportörer. De anser att sökanden inte kan åberopa domen av den 29 mars 1979 i mål 113/77, NTN Toyo Bearing Company m. fl. mot rådet (Rec. 1979, s. 1185, punkt 11), i vilken domstolen fastslog att en antidumpningsförordning som motsvarar ett "kollektivt beslut" direkt och personligen berör i varje fall de producenter som finns namngivna i denna. Sökanden skulle inte heller kunna åberopa domstolens dom av den 21 februari 1984 i mål 239/82 och 275/82, Allied Corporation m. fl. mot kommissionen (Rec. 1984, s. 1005, punkterna 11 och 12), i vilken dumpningsförfarandet tillskrevs bolagen och inte staten. Enligt svaranden har förordning nr 2474/93, i den mån som den är tillämplig på export som utförs från ett statshandelsland, inte karaktären av ett "kollektivt beslut" som fattas mot företag som namnges i förordningen. Enligt svarande kan sökanden inte heller åberopa ovannämnda dom i målet Allied Corporation m. fl. mot kommissionen, eftersom antidumpningsförfarandet i förevarande mål har tillskrivits Folkrepubliken Kina och inte sökanden eller andra producenter och/eller exportörer.
- 33 Sökanden anser sig vara direkt och personligen berörd av den ifrågasatta förordningen. Dels skulle sökanden finnas namngiven i förordningen. Dels skulle den ha deltagit i alla skeden av undersökningen. Den har hävdad att den uppfyller de kriterier för upptagande till sakprövning som domstolen klarlade i domen i målet Allied Corporation m. fl. mot kommissionen (nämnd i punkt 32 ovan). Trots att

sökanden hela tiden behandlades som en part i förfarandet av de av kommissionens tjänstemän som handlade ärendet vägrade kommissionen och rådet att använda de upplysningar som sökanden hade lämnat. Det är just denna vägran som har givit upphov till tvisten.

- 34 Sökanden har hävdat att den är cykeltillverkare och har således invänt mot att den skulle kunna likställas med en importör.

Förstainstansrättens bedömning

- 35 Även om det med avseende på kriterierna i artikel 173 andra stycket i fördraget stämmer att förordningarna om införande av antidumpningstullar genom sin natur och räckvidd faktiskt har en normativ karaktär, eftersom de är tillämpliga på flertalet berörda ekonomiska aktörer, är det för den skull inte uteslutet att bestämmelserna kan beröra vissa ekonomiska aktörer personligen (se domstolens dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet, Rec. 1991, s. I-2501, punkt 13, och dom i målet Sinochem Heilongjiang mot rådet, nämnd i punkt 26 ovan, punkt 45).

- 36 Det är således vedertaget att de rättsakter genom vilka det införs antidumpningstullar är av sådant slag att de direkt och personligen berör producent- och exportföretag som kan visa att de har utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller berörts av de förberedande undersökningarna (se domstolens dom i målet Allied Corporation m. fl. mot kommissionen, nämnd i punkt 32 ovan, punkt 12, dom av den 23 maj 1985 i mål 53/83, Allied Corporation m. fl. mot rådet, Rec. 1985, s. 1621, punkt 4, och dom i målet Extramet Industrie mot rådet, nämnd i punkt 35 ovan, punkt 15) och, mer generellt, varje ekonomisk aktör som kan visa att han har vissa specifika egenskaper som med hänsyn till åtgärden i fråga särskiljer honom från varje annan ekonomisk aktör (se dom i målet Extramet Industrie mot rådet, nämnd i punkt 35 ovan, punkterna 16 och 17, och dom i målet Sinochem Heilongjiang mot rådet, nämnd i punkt 26 ovan, punkt 46).

- 37 Förstainstansrätten kan inte instämma i svarandens argument om att domen i målet Allied Corporation m. fl. mot kommissionen (nämnd i punkt 32 ovan) inte kan åberopas i detta fall på grund av att dumpningsförfarandet inte skall tillskrivas olika kinesiska producenter och exportörer, utan Folkrepubliken Kina såsom stat. Det framgår nämligen av förordning nr 2474/93, och särskilt av punkt 50 i övervägandena angående beräkningen av dumpningsmarginalen, att dumpningsförfarandena har tillskrivits kinesiska företag som exporterar cyklar till gemenskapen.
- 38 För övrigt får domstolsskyddet för de enskilda företag som berörs av en antidumpningstull inte påverkas av det enda förhållandet att tullen i fråga är enhetlig och har införts med avseende på en stat och inte med avseende på enskilda företag.
- 39 I förevarande fall måste det medges att sökanden är personligen berörd av den ifrågasatta förordningen. För det första har de cyklar som bolaget tillverkar pålagts en antidumpningstull. För det andra deltog bolaget i det administrativa förfarandet så länge som detta var möjligt (det har besvarat kommissionens frågeformulär, låtit sig höras och yttrat sig över den preliminära förordningen samt över den "uppgiftslämnande handlingen"). Att sökanden har deltagit i förfarandet framgår för övrigt uttryckligen av den ifrågasatta förordningen, i vilken sökanden således "utpekas" (se förstainstansrättens dom av den 18 september 1996 i mål T-155/94, Climax Paper mot rådet, REG 1996, s. II-873, punkterna 50 och 51).
- 40 Svaranden har inte heller styrkt sitt påstående om att sökanden endast skulle handla med cyklar och därmed borde likställas med en importör som fritt kan välja sina tillverkare (se punkt 23 ovan).
- 41 Sökanden berörs också direkt, eftersom en förordning om införande av en antidumpningstull medför skyldighet för medlemsstaternas tullmyndigheter att ta ut den införda tullen utan att dessa myndigheter lämnas något utrymme för eget skön (domstolens dom av den 29 mars 1979 i mål 118/77, Iso mot rådet, Rec. 1979, s. 1277, punkt 26, och domen i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 53).

- 42 Av vad som ovan anförts följer att den andra grunden för avvisning skall förkastas.

Den tredje grunden för avvisning

Parternas argument

- 43 Enligt svaranden kan sökanden i vilket fall som helst inte yrka ogiltigförklaring av förordningen i dess helhet, utan endast i den mån som sökanden inte har undantagits från antidumpningstullen (domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål 174/87, Ricoh mot rådet, Rec. 1992, s. I-1335, punkt 7).
- 44 Sökanden har understrukit att domen i målet Ricoh mot rådet, nämnd i punkt 43 ovan, rörde japanska bolag som rådet hade pålagt antidumpningstullar vilka hade beräknats individuellt för vart och ett av dessa bolag. Domstolens resonemang, enligt vilket ett bolag endast kan yrka ogiltigförklaring av bestämmelser varigenom det påläggs en särskild antidumpningstull, skulle dock sakna relevans i samband med ett antidumpningsförfarande som har vidtagits mot företag från ett land utan marknadsekonomi, såsom fallet är med Folkrepubliken Kina. Svarandens argumentation skulle leda till en ren ”ond cirkel” vad gäller dumpningsförfaranden som tillskrivs företag från länder utan marknadsekonomi.
- 45 Av första sidan i ansökan skulle det för övrigt framgå att det yrkas ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen försåvitt den berör sökanden.

Förstainstansrättens bedömning

- 46 Även om det inte preciseras i yrkandet i ansökan, framgår det av första sidan i denna och av den bekräftelse som sökanden har lämnat vid sammanträdet att det yrkas ogiltigförklaring av förordning nr 2474/93 ”i den mån som den berör sökanden”.
- 47 Av detta följer att talan bör tolkas på så sätt att den endast åsyftar en ogiltigförklaring av förordningen i den mån som denna påverkar sökanden.
- 48 Den tredje grunden för avvisning, att talan är för vid till sin omfattning, måste således förkastas (se även domen i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 54—56).
- 49 Av vad som ovan anförts följer att talan kan upptas till sakprövning.

Saken

- 50 Sökanden har åberopat fem grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 2.12 i grundförordningen samt maktmissbruk i samband med bestämningen av vilka produkter som skall underkastas antidumpingstull. Den andra grunden avser att svaranden har åsidosatt artikel 2.13 i grundförordningen genom att använda en olämplig urvalsteknik. Som tredje grund har sökanden hävdat att gemenskapsinstitutionerna, genom att inte bevilja sökanden individuell behandling, har åsidosatt artiklarna 2.5, 2.9 och 13.3 i grundförordningen samt artikel VI.2 i Allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat GATT). Den fjärde grunden avser att svaranden har åsidosatt artikel 7.4 b och c i grund-

förordningen genom att vägra lämna uppgifter om metoden för beräkning av dumpningsmarginalen. Som femte grund har sökanden åberopat ett åsidosättande av artikel 13.3 i grundförordningen samt missbruk av befogenheten att företa skönsmässig bedömning, eftersom den införda antidumpningstullen är överdrivet hög.

Den första grunden: Felaktig definition av likadan vara (åsidosättande av artikel 2.12 i grundförordningen) samt maktmissbruk i samband med bestämningen av vilka produkter som skall underkastas antidumpningstull

Parternas argument

- 51 Sökanden har kritiserat svaranden för att ha låtit alla typer av cyklar omfattas av en och samma bestämning av likadan vara, i stället för att dela in dem i fem skilda kategorier, nämligen mountainbikes, sport- och tävlingscyklar, cyklar för turism, barncyklar samt restkategorin övriga cyklar. Som framgår av kommissionens frågeformulär grundade sig kommissionen ursprungligen på denna indelning, men övergav den i sin preliminära förordning. Enligt sökanden har svaranden således inte på korrekt sätt klassificerat produkterna för att bestämma normalvärdet och dumpningsmarginalen.
- 52 Alla cyklar skulle dock inte kunna anses vara likadana varor, eftersom det finns grundläggande skillnader mellan de ovan uppräknade cykelkategorierna. Varje kategori skulle nämligen vara riktad till en viss konsumentgrupp och avsedd för en särskild användning.

- 53 För att bestämma vad som är "likadana varor" i den mening som avses i artikel 2.12 i grundförordningen, måste enligt sökanden hänsyn tas till de kriterier som är vägledande för köparens val, oavsett vad som är produktens faktiska användning, eftersom konkurrensen äger rum i köpskedet. Bland dessa kriterier förekommer fysiska egenskaper och "funktionell utbytbarhet" (domstolens dom av den 5 oktober 1988 i mål 294/86 och 77/87, Technointorg mot kommissionen och rådet, Rec. 1988, s. 6077, dom av den 10 mars 1992 i mål C-176/87, Konishiroku Photo Industry mot rådet, Rec. 1992, s. I-1493, dom av den 10 mars 1992 i mål C-177/87, Sanyo Electric mot rådet, Rec. 1992, s. I-1535, generaladvokaten Lenz förslag till avgörande inför domstolens dom av den 7 juli 1994 i mål C-75/92, Gao Yao mot rådet, Rec. 1994, s. I-3141, I-3142, punkt 82).
- 54 Sökanden anser dessutom att svaranden har missbrukat sin befogenhet att företa skönsmässig bedömning, eftersom den inte har fastställt dumpningsmarginal och skada för var och en av de olika ovannämnda cykelkategorierna. Till skillnad från de taiwanesiska tillverkare och de kinesiska samriskföretag som huvudsakligen exporterar mountainbikes och, i mindre utsträckning, tävlingscyklar till gemenskapen, skulle sökanden exportera ett stort antal barncyklar, ett fåtal mountainbikes och nästan inga tävlingscyklar.
- 55 Svaranden har inledningsvis påpekat att begreppet "likadana vara" i grundförordningen inte gör det möjligt att dra någon som helst slutsats beträffande vilken vara eller varugrupp som kan bli föremål för en antidumpningsundersökning, utan är avsedd att säkerställa en korrekt prisjämförelse för bestämningen av normalvärdet och dumpningsmarginalen.
- 56 Svaranden bestrider för det första att den till en början skulle ha gjort åtskillnad mellan fem cykelkategorier.
- 57 Det skulle för det andra ha varit på goda grunder som svaranden ansåg samtliga cyklar vara en och samma vara, eftersom skillnaden mellan de olika kategorierna är vag och dessa kategorier konkurrerar med varandra på grund av likheterna mellan

olika cykeltyper. Det skulle dessutom vara omöjligt att fastställa klara kategorier av cyklar, eftersom nya cyklar som har egenskaper hämtade från olika cykeltyper regelbundet dyker upp på marknaden.

58 Sökanden anser att, eftersom begreppet "likadan vara" i artikel 2.12 i grundförordningen definieras som en vara som "i alla hänseenden" är lik den ifrågavarande varan, måste det, för att följa sökandens resonemang, göras en indelning av cyklarna i långt fler än fem kategorier. Det skulle nämligen inte existera två cyklar som är identiskt lika, det vill säga lika "i alla hänseenden".

59 Det skulle för det första framgå av domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet (Rec. 1991, s. I-2069, punkt 58), att om det saknas allmänt vedertagna kriterier för att klassificera produkterna i olika kategorier, kan alla berörda produkter anses vara likadana produkter. För det andra skulle gemenskapsinstitutionerna förfoga över ett stort utrymme för eget skön när de avgör frågan om likheten mellan berörda produkter, enligt det förslag till avgörande som generaladvokaten Lenz avgav inför domen i målet Gao Yao mot rådet (nämnd i punkt 53 ovan). För det tredje har gemenskapsinstitutionerna, enligt svaranden, skäl för att behandla vissa produkter som en enda "likadan vara", om undergrupperna inte är tydligt avgränsade, om vissa produkttyper kan klassificeras i flera olika undergrupper och om det föreligger konkurrens mellan å ena sidan vissa produkttyper som ingår i angränsande undergrupper, och å andra sidan andra produkttyper som tillhör åtskilda undergrupper (domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål C-179/87, Sharp Corporation mot rådet, Rec. 1992, s. I-1635, punkt 26—28). Detta sista resonemang skulle även kunna tillämpas i förevarande mål. Enligt den åberopade rättspraxisen skulle det åligga sökanden att visa att gemenskapsinstitutionerna har gjort en felaktig bedömning vid bestämningen av "likadan vara". Enligt svaranden har sökanden i detta fall inte bevisat förekomsten av ett sådant fel.

- 60 Intervenienten EBMA är helt enig med svaranden om att skillnaden mellan cyklarna är obestämmd, eftersom olika kategorier överlappar varandra. Enligt EBMA råder dessutom en mycket hög grad av funktionell utbytbarhet mellan olika cykeltyper, eftersom det är synnerligen enkelt att ta bort, lägga till eller byta ut vissa komponenter i enlighet med kundens önskemål.

Förstainstansrättens bedömning

- 61 I grundförordningen preciseras inte hur den vara eller den varugrupp som kan bli föremål för en dumpningsundersökning skall definieras, och det ställs heller inga krav på en detaljerad indelning vad avser produkten.
- 62 Hänvisningen till begreppet "likadan vara" sker tillsammans med bestämningen av normalvärdet och skadan. Enligt lydelsen av artikel 2.5 i förordningen skall en dumpad varas normalvärde bestämmas genom jämförelse med en "likadan vara", som faktiskt säljs, från ett tredje land med marknadsekonomi. Enligt artikel 2.12 i grundförordningen "skall med 'likadan vara' avses en vara som är identisk med, dvs. i alla hänseenden lik den ifrågavarande varan eller, om det inte finns en sådan vara, en vara vars egenskaper i hög grad liknar den ifrågavarande varans". Enligt artikel 4.4 i förordningen skall "den dumpade eller subventionerade importens verkan ... bestämmas i förhållande till tillverkningen i gemenskapen av likadana varor om tillgängliga uppgifter medger att denna kan fastställas separat".
- 63 Det skall påpekas att institutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i analysen av komplicerade ekonomiska förhållanden (se förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94, Ferchimex mot rådet, REG 1995, s. II-2681, punkt 66) och att denna befogenhet omfattar bestämningen av "likadana varor" för att beräkna normalvärdet med tillämpning av ovannämnda bestämmelser.

- 64 Domstolsprövningen av en sådan bedömning måste begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har iakttagits, att de sakomständigheter som har legat till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa sakomständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit något maktmissbruk (se domstolens dom av den 7 maj 1987 i mål 255/84, Nachi Fujikoshi mot rådet, Rec. 1987, s. 1861, punkt 21, och dom av den 14 mars 1990 i mål C-156/87, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, Rec. 1990, s. I-781, punkt 63, samt domen i målet Ferchimex mot rådet, nämnd i punkt 63 ovan, punkt 67).
- 65 Det bör således prövas om gemenskapsinstitutionerna i förevarande fall har överskridit sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning (se punkt 63 ovan), när de funnit att "tillverkningen i gemenskapen av likadana varor" omfattar samtliga cyklar, alla undergrupper sammantagna.
- 66 I detta hänseende konstaterade domstolen i sina domar rörande antidumpningstullar på fotokopieringsapparater för ordinärt papper med ursprung i Japan (se exempelvis domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål C-171/87, Canon mot rådet, Rec. 1992, s. I-1237, punkterna 47,48 och 52, dom av den 10 mars 1992 i mål C-174/87, Ricoh mot rådet, Rec. 1992, s. I-1335, punkterna 35, 36 och 40, och domen i målet Sharp Corporation mot rådet, nämnd i punkt 59 ovan, punkterna 25, 26 och 30), att gemenskapsinstitutionerna inte hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när de, för att bedöma vilken skada som vållats gemenskapens industri, fann att "tillverkningen i gemenskapen av likadana varor" omfattade samtliga fotokopieringsapparater, alla undergrupper sammantagna, med undantag för sådan apparater som inte tillverkades i gemenskapen. Detta med anledning av att det, enligt de marknadsundersökningar som låg till grund för institutionernas slutsatser, inte fanns några klart avgränsade undergrupper för klassificering av fotokopieringsapparater, eftersom vissa fotokopieringsapparater kunde klassificeras i flera olika undergrupper med hänsyn till deras tekniska förutsättningar och egenskaper, och eftersom det förekom konkurrens både mellan apparater som ingick i angränsande undergrupper och mellan apparater som klassificerats i undergrupper som inte gränsade till varandra.
- 67 Som anges i den preliminära förordningen (se punkt 9—11 i övervägandena) och i den ifrågasatta förordningen (se punkt 8 i övervägandena) har institutionerna konstaterat att det inte är möjligt att fastställa några tydligt åtskilda kategorier av cyklar med hänsyn till hur cyklarna slutligen används eller hur konsumenterna uppfattar dem.

- 68 Det kan konstateras att det finns flera cykelmodeller som utmärker sig genom bland annat sin specifika utrustning. Cyklarna delas allmänt in i fem underkategorier: mountainbikes, sport- och tävlingscyklar, cyklar för turism, barncyklar samt restkategorin övriga cyklar.
- 69 Det framgår inte desto mindre av handlingarna i målet och av de förklaringar som parterna har lämnat under sammanträdet att dessa modeller inte är klart avgränsade, eftersom vissa cyklar kan klassificeras i flera underkategorier, med hänsyn till vissa av deras tekniska egenskaper och förutsättningar. För övrigt förekommer det konkurrens såväl mellan cyklar som ingår i angränsande underkategorier som mellan cyklar som klassificerats i skilda underkategorier.
- 70 Dessa olikheter mellan cyklarna kan inte anses vara tillräckliga för att fastställa att dessa modeller har olika funktioner eller uppfyller olika behov. Som för övrigt framgår av punkt 8 i övervägandena till den ifrågasatta förordningen har konsumenterna en tendens att använda multifunktionella cyklar, och möjligheten att förändra modellerna genom att lägga till vissa komponenter gör att det är mindre intressant, om det över huvud taget är relevant, att göra åtskillnad mellan olika cykelkategorier med avseende på ett antidumpningsförfarande.
- 71 Sökanden har i vilket fall som helst inte visat att institutionerna har gjort en uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna när de i förevarande ärende har funnit att begreppet "likadan vara", i den mening som avses i artikel 2.12 i grundförordningen, omfattar samtliga cyklar, alla kategorier sammantagna.
- 72 Av detta följer att talan inte kan bifallas på den första grunden.

Den andra grunden: Användning av en felaktig urvalsteknik (åsidosättande av artikel 2.13 i grundförordningen)

Parternas argument

- 73 Sökanden har som andra grund anklagat svaranden för att ha åsidosatt artikel 2.13 i grundförordningen. Denna artikel medför möjlighet att använda urvalsteknik endast när det är fråga om en väsentlig transaktionsvolym. I detta fall borde svaranden ha grundat sig på de oftast förekommande eller mest representativa priserna.
- 74 Enligt sökanden har urvalet i förevarande fall inte varit representativt. Svaranden har nämligen inte tagit hänsyn till uppgifterna om de statsägda företag som har besvarat frågeformuläret, med ett enda undantag. Detta företag hade visserligen störst exportvolym, men det har också tillämpat mycket lägre priser än övriga berörda exportörer. Sökanden anser att då statsägda företag har ett relativt litet antal transaktioner, kunde och borde svaranden, om den ville använda urvalstekniken, ha fastställt prisintervall eller grundat sig på de oftast förekommande transaktionerna bland samtliga statsägda exportörer. Svaranden borde åtminstone ha beaktat uppgifterna angående de statsägda företag som var mer representativa än det utvalda bolaget, i synnerhet de uppgifter som lämnades av sökanden. Sökanden anser sig vara den näst största statsägda exportören på den berörda marknaden och sälja till ”normalare priser”.
- 75 Svaranden skulle för övrigt ha begått ett grundläggande misstag i sitt urval, när den ansåg bolaget Waimanly Bicycle Manufactory (nedan kallat Waimanly) vara ett statsägt företag trots att detta bolag inte tillhör nämnda företagskategori.

- 76 Enligt svaranden, stödd av intervenienterna, är villkoren för att tillämpa artikel 2.13 i grundförordningen uppfyllda. Svaranden har för det första erinrat om att undersökningen avsåg export av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina och inte export från olika kinesiska företag. För det andra förekom det stora prisskillnader och ett stort antal transaktioner. Varje typ av kinesisk cykel måste motsvaras av en likadan modell som säljs på den taiwanesiska marknaden, för beräkningen av normalvärdet, och av en modell som säljs på gemenskapsmarknaden, för uppskattningen av underprissättningen. Att utvidga urvalet till att omfatta andra exportörer och deras cykeltyper skulle ha medfört en avsevärd ökning av antalet transaktioner att analysera och följaktligen lett till en onödig fördröjning av förfarandet.
- 77 Sökanden skulle sakna stöd för sin kritik mot att svaranden inte har låtit alla exportörer ingå i urvalet. Bestämmelsen i fråga möjliggör ett urval på grundval av selektivt utvalda exportörer, inte minst i ett fall som detta där ett stort antal av dessa exportörer är berörda.
- 78 Svaranden anser att urvalet i detta fall var representativt, eftersom det täckte 88 procent av all export till gemenskapen från de 20 bolag som har besvarat frågeformuläret. Det skulle bland annat ha täckt exporten från de båda statsägda bolagen Guangzhou Five Rams Bicycle Group och Waimanly. Denna export representerar mer än 85 procent av den samlade export som under undersökningsperioden utfördes av de statsägda företag som har besvarat frågeformuläret.
- 79 I motsats till vad sökanden har hävdats, skulle bolaget Waimanly vara ett statsägt företag, eftersom det helt ägs av Foreign Trading Company of Po Ou Province, som i sin helhet tillhör Folkrepubliken Kina.

Förstainstansrättens bedömning

- 80 I artikel 2.13 i grundförordningen föreskrivas att "[o]m priserna varierar ... får urvalsteknik, t. ex. användning av de oftast förekommande eller mest representativa priserna användas för att fastställa normalvärde och exportpriser i de fall då en avsevärd mängd transaktioner har förekommit."
- 81 För att fastställa varornas normalvärde kan företagen väljas i förhållande till sin representativitet vad avser export till gemenskapsmarknaden (se bland annat domstolens dom av den 12 maj 1989 i mål 246/87, *Continentalte Produkten-Gesellschaft*, Rec. 1989, s. 1151, punkt 12).
- 82 Det framgår varken av ovannämnda bestämmelse eller av rättspraxis att gemenskapsinstitutionerna skulle var tvungna att ta hänsyn till de oftast förekommande eller mest representativa priserna för var och en av exportörerna för sig, snarare än de som avser alla exportörer sammantagna.
- 83 Som gemenskapsinstitutionerna har påpekat framgår det av punkt 15 i övervägandena till den preliminära förordningen och punkt 28 i övervägandena till den ifrågasatta förordningen att de berörda företagen har valts med hänsyn till sin representativitet i fråga om export till gemenskapsmarknaden. I det avseendet har sökanden inte bestritt att de sex företag som ingick i urvalet representerade 88 procent av all export till gemenskapen från de företag som har besvarat frågeformuläret (punkt 28 i det ifrågasatta beslutet).

- 84 Vad beträffar sökandens påstående att Waimanly inte skulle kunna anses vara ett statsägt företag, framgår det av alla de handlingar som kommissionen den 25 februari 1997 ingav till förstainstansrätten, och särskilt av ett telefaxmeddelande som styrelsen för Waymanly skickade till kommissionen den 1 juli 1992, att Waimanly är ett företag som helt ägs av en enhet kallad Foreign Trading Company of Po Ou Province, som tillhör Folkrepubliken Kina. Gemenskapsinstitutionerna hade således grund för sin åsikt att Waimanly var ett statsägt företag.
- 85 Slutligen kan konstateras att artikel 2.13 i grundförordningen ger institutionerna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning (se domen i målet Ferchimex mot rådet, nämnd i punkt 63 ovan). Förstainstansrättens prövning bör således begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har iakttagits, att de sakomständigheter som har legat till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa sakomständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit något maktmissbruk (se de i punkterna 63 och 64 ovan nämnda domarna i målen Nachi Fujikoshi mot rådet, punkt 21, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, punkt 63, och Ferchimex mot rådet, punkt 67).
- 86 Av ovanstående följer att den enda omständigheten att svaranden har tagit hänsyn till de priser som är representativa för de största exportörerna i varje fastställd kategori, och inte till samtliga exportörers priser, inte är av sådant slag att den visar att den omtvistade antidumpningstullen har införts på grundval av ett urval som uppenbarligen inte är representativt.
- 87 Av detta följer att talan inte kan bifallas på den andra grunden.

Den tredje grunden: Vägran att bevilja vissa berörda exportörer individuell behandling (åsidosättande av artiklarna 2.5, 2.9 och 13.3 i grundförordningen samt artikel VI.2 i GATT)

Parternas argument

- 88 Sökanden har inledningsvis påpekat att gemenskapsinstitutionerna, vad avser införande av antidumpningstullar, sedan några år tillämpar en politik som består i att vägra bevilja företag från länder utan marknadsekonomi en individuell behandling (se punkterna 33 och 34 i den preliminära förordningen). På grund av denna omständighet har en enhetlig antidumpningstull införts för alla landets exportörer och den tillämpas på alla produkter som exporteras till gemenskapen, utan hänsyn till de dumpningsmarginaler som har fastställts för varje berörd tillverkare eller exportör. Kommissionen och rådet tycks anse att införandet av differentierade tullar för företag från ett land med planekonomi skulle locka staten att ingripa och låta all export ske via det bolag som har påförts den lägsta tullen.
- 89 Sökanden anser att tillämpningen av en sådan politik strider mot grundförordningen, enligt vilken gemenskapsinstitutionerna skulle vara skyldiga att i den mån det är möjligt bevilja exportörerna en individuell behandling oberoende av varornas ursprungsland, åtminstone när företaget i full utsträckning har samarbetat vid undersökningen.
- 90 Den politik som förs av gemenskapsinstitutionerna, och som består i att inte fastställa antidumpningstullarna på grundval av varje exportörs individuella situation, skulle inte bara innebära att det inte tas hänsyn till varje exportörs specifika karaktär vid beräkningen av det normalvärde som avser honom, utan även att de skillnader som påverkar exportpriser och exportvolymen för varje exportör ignoreras. En sådan praxis leder, enligt sökanden, till ett åsidosättande av de grundläggande principer i GATT på området för antidumpningstullar (artikel VI.2 i GATT) som har fastslagits i artikel 8.3 i överenskommelsen av den 12 april 1979 om tillämpning av artikel VI i GATT (EGT L 71, 1980, s. 90, nedan kallad GATT:s antidumpningskod) och återgivits i artikel 13.3 i grundförordningen, som har följande

lydelse: "Sådana tullar skall inte överstiga den tillfälligt uppskattade eller slutgiltigt fastställda dumpningsmarginalen ... och bör vara mindre om det mindre beloppet räcker för att undanröja skadan." Slutligen skulle denna praxis frånta de berörda företagen, däribland sökanden, möjligheten till ett rättvist förfarande.

- 91 Svaranden skulle inte kunna göra gällande förevändningen att sökanden kommer från ett land som inte har marknadsekonomi, eftersom den enda skillnad som lagstiftaren gör mellan bolagen i dessa länder och övriga bolag avser beräkningen av normalvärdet.
- 92 Sökanden har för övrigt hävdad att till och med inom ramen för den ifrågasatta politiken borde gemenskapsinstitutionerna ha beviljat bolaget individuell behandling. I detta hänseende skulle gemenskapsinstitutionerna, i de tidigare mål som rörde varor med ursprung i Folkrepubliken Kina, ha beviljat individuell behandling när exportörerna i fråga hade visat att de var oberoende av staten då de drev exportpolitik och fastställde exportpriser (punkt 16 i övervägandena till den ifrågasatta förordningen).
- 93 Vad beträffar just sökandens oberoende av staten anser sig bolaget uppfylla de kriterier som gemenskapsinstitutionerna har fastställt i kommissionens promemoria av den 1 december 1992, vilken preciserar de handlingslinjer som kommissionen avsåg att anta på området för dumpning beträffande samriskföretag i länder utan marknadsekonomi. Sökanden har gjort gällande att den är fri att sälja sina produkter till utlandet utan något tillstånd och att den i allmänhet säljer direkt till oberoende importörer i gemenskapen, enligt fritt framförhandlade villkor.
- 94 Det skulle i vilket fall som helst åligga gemenskapsinstitutionerna att bevisa att bolagets export styrs av staten och inte bara presumera att så är fallet. Enligt sökanden har institutionerna inte frambringat något bevis i det avseendet.

- 95 Slutligen har sökanden anfört att Folkrepubliken Kina inte är ett statshandelsland, utan ett land med "socialistisk marknadsekonomi" som utan att tillåta att företag ägs av enskilda gör företagen ansvariga för sina vinster och förluster. Sökanden har i detta avseende åberopat flera artiklar i ekonomisk facklitteratur som bekräftar att den kinesiska ekonomin håller på att utvecklas till en marknadsekonomi. Det faktum att den kinesiska staten, som varje annan stat, när som helst kan ändra sin lagstiftning ändrar inte det förhållandet att företagen är oberoende i förhållande till staten.
- 96 Svaranden har gjort gällande att grundförordningen om antidumpning inte innehåller något krav på att gemenskapsinstitutionerna skall behandla exportörerna individuellt. Den har hävdats att det framgår av artikel 7.1 a i grundförordningen att ett antidumpningsförfarande berör export från ett eller flera länder och inte export från ett eller flera företag betraktade för sig. Vidare skulle artikel 13.2 i grundförordningen endast medföra skyldighet att i antidumpningsförordningen ange ursprungs- eller exportlandet och om möjligt leverantörens namn.
- 97 Enligt svaranden finns det ingen bestämmelse i grundförordningen, artikel 13.3 inbegripen, som medför skyldighet att beräkna en individuell dumpningsmarginal för varje exportör. Samma sak gäller GATT:s antidumpningsregler. Dessa regler skulle ändå inte vara tillämpliga i detta fall, eftersom Folkrepubliken Kina inte är avtalsslutande part i GATT.
- 98 Svaranden har hävdats att sökanden i detta mål inte kunde behandlas individuellt. Den har gjort gällande att det inte är styrkt att sökanden var fri att agera oberoende av den kinesiska staten. Det skulle inte ha varit möjligt att behandla exportörerna individuellt utan att göra avkall på de vidtagna skyddsåtgärdernas effektivitet. På grund av statens möjlighet att styra underleverantörernas priser, torde exportbolagens kostnader inte ha motsvarat de verkliga ekonomiska förhållandena. Att ta hänsyn till individuella dumpningsmarginaler skulle följaktligen ha kunnat ge ett av exportbolagen en obefogad konkurrensfördel, eftersom staten skulle ha möjlighet att kringgå skyddsåtgärderna genom att leda exporten via den exportör som har påförts lägst tull.

99 Även om den statliga styrningen i Folkrepubliken Kina har minskat i vissa sektorer, är de kinesiska exportföretagen, såsom sökanden, fortfarande ägda och styrda av staten och kan således inte anses vara oberoende bolag som kan jämföras med dem som verkar i en marknadsekonomi. Staten skulle till exempel alltid kunna dra tillbaka tillståndet att utöva exportverksamhet för vilken exportör som helst. Enligt svaranden är det hur som helst omöjligt, ens om man vidtar en undersökning på plats, att kontrollera den exakta omfattningen av den statliga styrningen: dels offentliggörs inte vissa lagar och utläningar får inte tillgång till dem, dels förekommer viss praxis som tränger undan lagen.

Förstainstansrättens bedömning

100 Det finns inte någon bestämmelse i grundförordningen enligt vilken det är förbjudet att införa en enhetlig antidumpingstull för statshandelsländer (dom i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 92).

101 I artikel 2.5 anges endast de kriterier enligt vilka normalvärdet skall bestämmas vid import från länder utan marknadsekonomi. Artikel 2.9, om jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset, avser endast prisjämförbarheten och de justeringar som skall göras för att ta hänsyn till olikheter som påverkar denna jämförbarhet.

102 Av artikel 2.13 följer att om priserna varierar, skall exportpriset normalt jämföras med normalvärdet transaktion för transaktion. I förevarande fall har jämförelsen skett på en sådan bas (se punkt 28 i övervägandena till den preliminära förordningen). Men i motsats till vad sökanden har påstått betyder detta inte att det inte kan fastställas en enhetlig antidumpingstull.

- 103 Varken artikel 13.3 i grundförordningen eller artikel 8.3 i GATT:s antidumpningskod — oberoende av frågan om denna är tillämplig i förevarande mål eller ej — förbjuder införandet av en enhetlig tull eller medför skyldighet att beräkna en dumpningsmarginal för varje exportör separat. Det krävs bara att tullbeloppet, som kan vara ett enhetligt belopp, motsvarar dumpningsmarginalen, som kan ha bestämts på ett enhetligt sätt.
- 104 Även om det stämmer att dumpningsmarginalen i artikel 2.14 i grundförordningen definieras (under a) som det belopp varmed normalvärdet överstiger exportpriset, anges dock (under b) i denna artikel att "[d]å dumpningsmarginalerna varierar, får vägda medeltal fastställas".
- 105 I artikel 13.2 föreskrivs slutligen att antidumpningsförordningarna "skall ange bl. a. den införda tullens belopp och typ, den vara som avses, ursprungs- eller exportlandet, om möjligt leverantörens namn samt om möjligt de skäl på vilka förordningen bygger". I det avseendet (se domen i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 93) framgår det visserligen av såväl denna bestämmelses systematik som dess ändamål att skyldigheten att ange leverantörens namn i antidumpningsförordningen i princip innebär en skyldighet att fastställa en särskild antidumpningstull för varje leverantör, med det bör likväl understrykas att det i denna bestämmelse preciseras att namnet endast behöver anges "om möjligt". Lagstiftaren har således uttryckligen begränsat skyldigheten att ange leverantörens namn, och därmed skyldigheten att fastställa en särskild antidumpningstull för varje leverantör, till att gälla endast de fall där en sådan precisering är möjlig.
- 106 Institutionerna har inte givit en felaktig tolkning åt uttrycket "om möjligt" genom att föra den ifrågasatta politiken. Det måste nämligen konstateras att det inte är möjligt att ange namnet på varje leverantör om det, för att undvika risken för att antidumpningstullarna kringgås, är nödvändigt att införa en enhetlig tull för ett helt land. Så är bland annat fallet när det är fråga om ett statshandelsland och gemenskapsinstitutionerna, efter att ha undersökt de berörda exportörernas situation, inte är övertygade om att dessa exportörer agerar på ett självständigt sätt i förhållande till staten (se domen i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 94).

107 Den ifrågasatta politiken strider inte heller mot grundförordningens ändamål och anda. Som förstainstansrätten redan har konstaterat i sin dom i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, (punkt 95) har grundförordningen bland annat till ändamål att skydda gemenskapen mot dumpad import. Vad beträffar förordningens anda framgår det av olika bestämmelser att normalvärdet och exportpriserna normalt skall fastställas individuellt för varje exportör. Detta vill dock inte säga att gemenskapsinstitutionerna är skyldiga att göra så i varje enskilt fall, och det betyder inte heller att de är skyldiga att införa en individuell antidumpningstull för varje exportör. Gemenskapsinstitutionerna har genom förordningens anda ett stort mått av frihet att avgöra när det är lämpligt att bevilja de berörda exportörerna individuell behandling. Detta framgår av bland annat artikel 2.14 b och artikel 13.2 enligt vilka gemenskapsinstitutionerna har möjlighet att fastställa ett vägt medeltal av dumpningsmarginaler, och således en enhetlig dumpningsmarginal för ett helt land, samt att införa en enhetlig antidumpningstull för detta land.

108 Av vad som ovan anförts följer att en politik som har till resultat att det införs en enhetlig antidumpningstull för ett helt land varken strider mot grundförordningens ordalydelse, ändamål eller anda, om denna politik är nödvändig för att gemenskapen skall kunna skydda sig mot dumpning och mot risken för att skyddsåtgärderna kringgås (se dom i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 96).

109 Frågan huruvida en exportör från ett statshandelsland agerar på ett tillräckligt självständigt sätt i förhållande till staten för att kunna beviljas individuell behandling är avhängig bedömningen av komplicerade sakomständigheter av såväl ekonomisk, politisk som juridisk art. I detta hänseende bör erinras om att det framgår av rättspraxis att institutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om komplicerade ekonomiska frågor (se domen i målet Ferchimex mot rådet, nämnd i punkt 63 ovan, punkt 131) och att domstolsprövningen av denna bedömning måste begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har iakttagits, att de sakomständigheter som har legat till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa sakomständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit något maktmissbruk (se de i punkt 64 ovan nämnda

domarna i målen Nachi Fujikoshi mot rådet, punkt 21, och Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, punkt 63). Det förhåller sig på samma sätt med de faktiska omständigheterna av juridisk och politisk art i det ifrågasatta landet, som gemenskapsinstitutionerna har att bedöma för att avgöra om en exportör agerar på ett tillräckligt självständigt sätt i förhållande till myndigheterna i ett stats-handelsland för att få individuell behandling (se dom i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 98).

- 110 De argument till förmån för införandet av en enhetlig tull som svaranden har utvecklat i punkt 17—21 i övervägandena till den ifrågasatta förordningen är i detta fall relevanta. I synnerhet innehåller grundförordningen inte något krav på individuell behandling, och det förefaller för övrigt troligt att kommissionen under rådande omständigheter inte är i stånd att på plats kontrollera de kinesiska exportörernas deklARATIONER.
- 111 Det kan för övrigt anmärkas att de skäl som anges i punkt 19 i övervägandena till den ifrågasatta förordningen, för att visa att det i ett land som Folkrepubliken Kina är ytterst svårt att fastställa om ett kinesiskt företag verkligen är oberoende av staten, inte förefaller vara uppenbart felaktiga. Sökanden har inte heller vederlagt påståendet i sagda punkt 19 om att Folkrepubliken Kina vid tiden för undersökningen höll på att övergå från en helt statsstyrd ekonomi till en delvis marknadsorienterad ekonomi. Sökanden har inte heller bestritt påståendet att statlig styrning i många avseenden finns kvar inom näringslivet och att det rättssystem och de institutioner som är nödvändiga för en fungerande marknadsekonomi inte är tillräckligt utvecklade och kända av ekonomiska aktörer och tjänstemän.
- 112 Sökanden har inte heller bestritt att en företrädare för kinesiska regeringen som uppgav sig företräda alla cykeltillverkare vari kinesiska staten innehade en aktiepost förklarade för kommissionen att kinesiska staten samordnade alla cykeltillverkares verksamhet i Kina (punkt 26 i den ifrågasatta förordningen).

- 113 För övrigt har sökanden både i sin ansökan och vid sammanträdet förklarat att Folkrepubliken Kinas ekonomi inte är en marknadsekonomi i egentlig mening, utan en "socialistisk marknadsekonomi", och har således underförstått medgivit att detta land fortfarande är ett statshandelsland.
- 114 Vad beträffar kommissionens promemoria av den 1 december 1992 är det tillräckligt att påpeka att det rör sig om en intern promemoria och således ett av kommissionens egna arbetsdokument, som varken kan ge upphov till välgrundade förhoppningar hos sökanden (se domen i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 115) eller binda en annan gemenskapsinstitution.
- 115 Av vad som ovan anförts följer att sökanden inte har lyckats visa att bolaget verkligen stod fritt från de kinesiska myndigheternas inflytande. Gemenskapsinstitutionerna har således inte gjort sig skyldiga till en uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna.
- 116 Av detta följer att talan inte kan bifallas på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Vägran att lämna uppgifter om metoden för beräkning (åsi-dosättande av artikel 7.4 b i grundförordningen)

Parternas argument

- 117 Sökanden har anklagat kommissionen för att ha brustit i sin skyldighet att lämna uppgifter enligt artikel 7.4 b i grundförordningen, eftersom de uppgifter som har

ypplats inte har varit tillräckliga för sökanden. Kommissionen skulle nämligen för det första ha inskränkt sig till att lämna sökanden uppgifter om bolaget Guangzhou Five Rams Bicycle Group och har då uteslutit alla upplysningar som rörde sökanden. För det andra skulle den ha lämnat otillräckliga uppgifter om de taiwanesiska cykelmodeller och priser på cykelmodeller som låg till grund för beräkningen av normalvärdet. Slutligen skulle kommissionen ha lämnat övergripande sifferuppgifter om den totala dumpningen och dumpningsmarginalen, i stället för att lämna uppgifter transaktion för transaktion.

- 118 Svaranden anser att gemenskapsinstitutionerna har uppfyllt de kriterier som domstolen klarlade i sin dom av den 27 juni 1991 i mål C-49/88, Al-Jubail Fertilizer och Saudi Arabian Fertilizer mot rådet (Rec. 1991, s. I-3187, punkt 17). Kommissionen underrättade sökanden om metoden för beräkning av antidumpningstullen i sin uppgiftslämnande handling. Den informerade dessutom de sex exportörer som ingick i urvalet om alla inslag i beräkningen som angick dem. Dessa uppgifter kunde av konfidentiella skäl inte utlämnas till andra företag, däribland sökanden. För övrigt skulle dessa upplysningar knappast ha gjort det möjligt för dessa andra företag att framställa relevanta synpunkter. Vidare hade sökanden hur som helst tillgång till de icke-konfidentiella handlingar som fanns att tillgå i kommissionens lokaler. Gemenskapsinstitutionerna skulle inte ha kunnat lämna några mer detaljerade uppgifter om dumpningsmarginalen, eftersom det inte hade beräknats någon individuell dumpningsmarginal. Enligt svaranden kan sökanden inte kritisera institutionerna för att inte ha lämnat den uppgifter som rörde bolaget i fråga. Sådana uppgifter skulle nämligen inte ha använts i den mening som avses i den omtvistade bestämmelsen, eftersom sökanden inte ingick i urvalet.

Förstainstansrättens bedömning

- 119 I artikel 7.4 b i grundförordningen föreskrivs att ”exportörer ... av den undersökta varan ... kan begära att bli underrättade om de väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för den planerade rekommendationen att införa slutgiltiga tullar”. Denna begäran skall vara skriftlig och ställas till kommissionen (artikel 7.4 c i aa i samma förordning). I det fall då en tillfällig tull tillämpats skall

begäran om uppgifter inkomma senast en månad efter det att tullens införande offentliggjorts (artikel 7.4 c i cc). I artikel 7.4 c ii och iii anges de sätt på vilka kommissionen kan lämna den begärda informationen och inom vilka tidsfrister detta skall ske.

- 120 Enligt fast rättspraxis har rätten till försvar respekterats om det berörda företaget under det administrativa förfarandet har getts tillfälle att tillkännage sin åsikt i fråga om riktigheten och relevansen av åberopade förhållanden och omständigheter samt, i förekommande fall, de handlingar som har beaktats (se till exempel domstolens dom av den 13 februari 1979 i mål 85/76, Hoffmann-La Roche mot kommissionen, Rec. 1979, s. 461, punkt 11, dom i målet Nakajima mot rådet, nämnd i punkt 59 ovan, punkt 108, dom i målet Al-Jubail Fertilizer och Saudi Arabian Fertilizer mot rådet, nämnd i punkt 118 ovan, punkt 17, samt förstainstansrättens domar av den 29 juni 1995 i mål T-30/91, Solvay mot kommissionen, REG 1995, s. II-1775, punkt 59, och mål T-36/91, ICI mot kommissionen, REG 1995, s. II-1847, punkt 69, samt dom i målet Sinochem Heilongjiang mot rådet, nämnd i punkt 26 ovan, punkt 75).
- 121 Kommissionens skyldighet att lämna uppgifter måste dock stå i samklang med förbudet att lämna ut konfidentiella uppgifter. I artikel 8.2 i grundförordningen föreskrivs därför att varken gemenskapsinstitutionerna, medlemsstaterna eller någon av deras tjänstemän får yppa någon uppgift som lämnats i enlighet med denna förordning med begäran om konfidentiell behandling, annat än med uppgiftslämnarens uttryckliga tillstånd. Gemenskapsinstitutionerna kan anse att vissa uppgifter skall vara konfidentiella om röjande av dem sannolikt har en avsevärd negativ verkan på uppgiftslämnaren eller källan (artikel 214 i fördraget och artikel 8.3 i grundförordningen).
- 122 Sökanden har i detta fall ingen grund för sin klagan över att de icke-konfidentiella uppgifter som lämnades av kommissionen var otillräckliga. För det första har kommissionen i den uppgiftslämnande handlingen framlagt uppgifter om den berörda

produkten, gemenskapsindustrin, urvalstekniken, normalvärdet, exportpriserna, dumpningsmarginalen och den skada som vållats gemenskapen. För det andra måste det medges inte bara att gemenskapsinstitutionerna saknar skyldighet att beräkna dumpningsmarginalen för vart och ett av de berörda företagen och införa en särskild antidumpningstull för varje företag (se domskälen beträffande den tredje grunden ovan), utan även att gemenskapsinstitutionerna har utrymme för eget skön när de väljer vilka företag som skall ingå i det urval som skall ligga till grund för bestämningen av dumpningsmarginalen och vilken tull som skall införas. Gemenskapsinstitutionerna måste därför tillerkännas rätten att inte behöva samla in och använda uppgifter angående vissa företag. Av detta följer att de inte heller är skyldiga att meddela sådana uppgifter som per definition och, a fortiori i detta fall, inte har begärts och som följaktligen inte heller har använts. För det tredje har sökanden inte bestritt att den hade tillgång till icke-konfidentiella handlingar i kommissionens lokaler.

- 123 Av vad som ovan anförts följer att talan inte heller kan bifallas på den fjärde grunden.

Den femte grunden: Felaktig beräkning av dumpningsmarginalerna (åsidosättande av artikel 13.3 i grundförordningen) samt maktmissbruk vad avser tullsatsen för den införda antidumpningstullen

Parternas argument

- 124 Sökanden har hävdat att svaranden har missbrukat sin befogenhet att företa sköns- mässig bedömning genom att öka dumpningsmarginalen på ett orimligt och felaktigt sätt. Svaranden skulle, genom att tillämpa dumpningsmarginalen för det bolag i urvalet som hade högst dumpningsmarginal, på konstlad väg ha ökat den totala

dumpningsmarginalen och tulltaxan för flertalet av de andra bolag som har besvarat frågeformuläret. För dessa bolag skulle således tullbeloppet ha överskridit den faktiska dumpningsmarginalen, i strid med artikel 13.3 i grundförordningen. Svaranden skulle inte ha haft någon grund för att låta 27 procent av den export som tillskrevs bolag som påstods ha underlåtit att samarbeta ingå i beräkningen av dumpningsmarginalen, eftersom de upplysningar som hade lämnats av de kinesiska exportörerna skulle vara tillräckliga för att sammanställa ett representativt urval. Denna siffra på 27 procent, som härrör från okänd källa, skulle för övrigt vara helt grundlös. Om denna siffra kommer från Europeiska gemenskapernas statistiska byrå (Eurostat) kan det observeras att kommissionen ofta har klagat över att de uppgifter som lämnas av denna tjänst är inexakta.

- 125 Svaranden har preciserat att uppgiften om den totala volym cyklar som exporterades från Folkrepubliken Kina till gemenskapen under undersökningsperioden har lämnats av Eurostat. De uppgifter som har lämnats av exportörerna skulle omfatta 73 procent av denna totala volym under undersökningsperioden. Enligt svaranden har dumpningsmarginalen för återstående 27 procent bestämts på grundval av lämpligaste tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 7.7 b i grundförordningen. Enligt fast praxis skall de relevanta uppgifterna vara uppgifterna från det bolag, bland de bolag som har samarbetat, som har högst dumpningsmarginal.

Förstainstansrättens bedömning

- 126 Enligt 13.3 i grundförordningen får antidumpningstullens belopp inte överstiga den tillfälligt uppskattade eller slutgiltigt fastställda dumpningsmarginalen eller subventionen, och bör vara mindre om det mindre beloppet räcker för att undanröja skadan.
- 127 I detta fall framgår det av den preliminära förordningen (se punkt 37 i övervägandena) och av den ifrågasatta förordningen (se punkt 50 i övervägandena) att exporten från de företag som hade besvarat frågeformuläret utgjorde 73 procent av den samlade exporten från Folkrepubliken Kina. Dumpningsmarginalen för dessa

bolag har bestämts med utgångspunkt i ett vägt medeltal av dumpningsmarginalen för de olika modellerna hos de sex företag som ingick i urvalet och för de återstående icke samarbetande exportörerna, som inte hade besvarat frågeformuläret och som stod för 27 procent av exporten, på grundval av artikel 7.7 b i grundförordningen. Enligt denna bestämmelse får preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa slutsatser dras på grundval av de uppgifter som är tillgängliga, om en berörd part eller ett tredje land vägrar åtkomst till eller eljest underlåter att inom rimlig tid tillhandahålla nödvändiga uppgifter eller väsentligt försvårar undersökningen. I detta avseende ansåg kommissionen att de lämpligaste tillgängliga uppgifterna var de som rörde det företag som hade den högsta marginalen bland företagen i urvalet. På grundval av detta uppgår dumpningsmarginalen för Kina uttryckt i procent av cif-värdet ("cost, insurance and freight") nu till 30,6 procent.

128 Av genomgången av den tredje grunden ovan, angående vägran att bevilja olika berörda exportörer individuell behandling, framgår dels att den handlingslinje som gemenskapsinstitutionerna följer inte strider mot grundförordningens lydelse, ändamål och anda, dels att sökanden inte uppfyller de nödvändiga villkoren för att åtnjuta individuell behandling, och institutionerna har således inte gjort sig skyldiga till en uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna.

129 Enligt denna handlingslinje förutsätts vidare att exportörer i statshandelsländer i allmänhet inte är fria från statligt inflytande och att ett av målen för denna politik är att undvika att antidumpningstullar kringgås. Om institutionerna var förbjudna att beräkna dumpningsmarginalen med beaktande av exporten från bolag som inte samarbetat vid undersökningen, skulle myndigheterna i statshandelsländer, om ett antidumpningsförfarande inleds, kunna beordra den exportör som har de högsta exportpriserna att samarbeta med gemenskapsinstitutionerna och förbjuda andra exportörer att göra detta. De skulle på detta sätt kunna säkerställa att en antidumpningstull motsvarande den dumpningsmarginal som fastställts för den exportör som har lägst marginal tillämpas på alla exportörer som är inblandade i dumpningen (se domen i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 130).

- 130 Det följer slutligen av artikel 2.14 b i grundförordningen, såsom har konstaterats i punkt 107 ovan, att gemenskapsinstitutionerna har möjlighet att fastställa ett vägt medeltal av dumpningsmarginaler, och således en enhetlig dumpningsmarginal för ett helt land.
- 131 Det kan för övrigt konstateras att det är på goda grunder som gemenskapsinstitutionerna, i enlighet med artikel 7.7 b i grundförordningen, har grundat sig på statistiken från Eurostat och på de uppgifter som lämnats av de bolag som hade besvarat kommissionens frågeformulär, då dessa uppgifter var de lämpligaste som fanns tillgängliga i detta fall, i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse.
- 132 Det bör vidare påpekas att både beräkningen av exportpriser för exportörer som inte har samarbetat vid undersökningen och beräkningen av den enhetliga dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter innebär en bedömning av komplicerade ekonomiska omständigheter. Den rättsliga prövningen av en sådan bedömning måste begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har iakttagits, att de sakomständigheter som har legat till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa sakomständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit något maktmissbruk (se domen i målet Nachi Fujikoshi mot rådet, nämnd i punkt 64 ovan, punkt 21, domen i målet Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, nämnd i punkt 64 ovan, punkt 63, och domen i målet Climax Paper mot rådet; nämnd i punkt 39 ovan, punkt 135).
- 133 I detta hänseende framgår det av den preliminära förordningen (se punkt 37 i övervägandena) och av grundförordningen (se punkt 50 i övervägandena) att de uppgifter som lämnades av de bolag som svarade på kommissionens frågeformulär inte täckte den samlade kinesiska exporten av ifrågasatt produkt, utan endast 73 procent av den totala exporten från Folkrepubliken Kina. Det kan konstateras att för att räkna ut vilken del av exporten som skall tillskrivas exportörer som inte har lämnat uppgifter har gemenskapsinstitutionerna, med tillämpning av artikel 7.7 b i grundförordningen, grundat sig på statistik från Eurostat angående den totala volym cyklar som importerats till gemenskapen från Folkrepubliken Kina och på de uppgifter som lämnats av de bolag som har besvarat kommissionens frågeformulär.

- 134 Sökanden har inskränkt sig till att ifrågasätta den beräkning som har gjorts av gemenskapsinstitutionerna, dock utan att lämna minsta bevis för att styrka att denna är inexakt. Gemenskapsinstitutionerna har under alla omständigheter grundat sig på de lämpligaste uppgifter som fanns tillgängliga.
- 135 Vad beträffar metoden för beräkning av exportpriser för tillverkare som inte har samarbetat vid undersökningen, kan gemenskapsinstitutionerna inte kritiseras för att ha grundat sig på de lägsta priserna i urvalet, eftersom varje annan lösning skulle ha inneburit att exportörerna uppmuntrades att vägra samarbeta (se domen i målet Climax Paper mot rådet, nämnd i punkt 39 ovan, punkt 140). Det finns för övrigt ingenting som tyder på att denna beräkning skulle vara oriktig eller att svaranden skulle ha gjort en uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna.
- 136 Talan kan därför inte bifallas på den femte grunden.
- 137 Av vad som ovan anförts följer att talan skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 138 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden är tappande part och rådet samt intervenienten EBMA har yrkat att sökanden skall förpliktas ersätta rättegångskostnaderna, skall sökanden, förutom sina egna rättegångskostnader, bära de kostnader som har förorsakats rådet och intervenienten EBMA.
- 139 Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Kommissionen skall därför bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall bära sina egna samt rådets och intervenienten EBMA:s rättegångskostnader.
- 3) Kommissionen skall bära sina rättegångskostnader.

García-Valdecasas

Tiili

Azizi

Moura Ramos

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 september 1997.

H. Jung

R. García-Valdecasas

Justitiesekreterare

Ordförande

II - 1429

Innehåll

Bakgrund till talan	II - 1391
Förfarandet	II - 1393
Yrkanden	II - 1395
Huruvida talan kan upptas till sakprövning	II - 1396
Den första grunden för avvisning	II - 1396
Parternas argument	II - 1396
Förstainstansrättens bedömning	II - 1397
Den andra grunden för avvisning	II - 1399
Parternas argument	II - 1399
Förstainstansrättens bedömning	II - 1400
Den tredje grunden för avvisning	II - 1402
Parternas argument	II - 1402
Förstainstansrättens bedömning	II - 1403
Saken	II - 1403
Den första grunden: Felaktig definition av likadan vara (åsidosättande av artikel 2.12 i grundförordningen) samt maktmissbruk i samband med bestämningen av vilka produkter som skall underkastas antidumpingstull	II - 1404
Parternas argument	II - 1404
Förstainstansrättens bedömning	II - 1407
Den andra grunden: Användning av en felaktig urvalsteknik (åsidosättande av artikel 2.13 i grundförordningen)	II - 1410
Parternas argument	II - 1410
Förstainstansrättens bedömning	II - 1412

SHANGHAI BICYCLE MOT RÅDET

Den tredje grunden: Vägran att bevilja vissa berörda exportörer individuell behandling (åsidosättande av artiklarna 2.5, 2.9 och 13.3 i grundförordningen samt artikel VI.2 i GATT)	II - 1414
Parternas argument	II - 1414
Förstainstansrättens bedömning	II - 1417
Den fjärde grunden: Vägran att lämna uppgifter om metoden för beräkning (åsidosättande av artikel 7.4 b i grundförordningen)	II - 1421
Parternas argument	II - 1321
Förstainstansrättens bedömning	II - 1422
Den femte grunden: Felaktig beräkning av dumpningsmarginalerna (åsidosättande av artikel 13.3 i grundförordningen) samt maktmissbruk vad avser tullsatsen för den införda antidumpningstullen	II - 1424
Parternas argument	II - 1424
Förstainstansrättens bedömning	II - 1425
Rättegångskostnader	II - 1428